

חל מרחלת על כל העולם

פרידה

בגלל

אמריקה

אני אוהבת את סיפורי ההצלחה המטאורי רים האלה, אפילו אם הם שוברים כמה לבבות ובאים יותר מדי מהר בשבילי שיהיו נכונים להרבה זמן. היום אני מת' כוונת לאורלי ברכה, שמוכירה בשם הפרטי את אורלי חידה, אבל לא רק בשם ולא רק מוכירה. ההבדל בין ברכה לחידה הוא שברכה היא טבריינית גועית, שהגיעה לעיר הגדולה תל-אביב וכבשה אר' תה בסערה בעזרת הרגליים הארוכות שלה. חידה לעומתה היא אמנם ילידת יפו, אבל שהתה שנים אחדות בקיבוץ ליד טבריה, אני מתכוונת לדגניה, שם היתה חידה ילדתי-חוץ. לחידה גם לא כל כך היו רגליים ארוכות והמאבק של חידה להגיע

לעשות כסף על האץ'

זה התחיל בחודש ספטמבר בשנה שעברה. ככה מתחילים הרבה סיפורי אהבה. אבל סיפור האהבה של תמי נדיר נדיר התחיל עוד קודם לכן. תמי פשוט התאהבה, מבלי לראות אותו פנים-אל-פנים, בשחקן רדיווד סול, הוא האץ' מסטארסקי והאץ'. כאשר היא אהבה אותו עוד לפני ספטמבר, היה החדר שלה מלא בפוסטרים, סתם תמונות ואבירים שונים הקשורים בהאץ' ובסידרת סרטיו. בספטמבר, כאשר סול ביקר בארץ, הפכה האהבה מחלום סתם לממשית הרבה יותר.

כמו הרבה ילדות בנות גילה, ותמי היא רק תלמידת תיכון ברמת-גן בת 17, ארבה תמי לסול בפתח של מלון שרתון בתל-אביב בו הוא התגורר. שומריהסף של שרתון היו אכזריים אל כל הילדים המעריצים, אך לא התעסקו עם עתונאים. תמי שמה על עצמה מצלמות ופלאשים ונכנסה כאילו המלון שייך לאבא שלה.

ככה היא הצליחה לפגוש את סול, לגלות לו את אהבתה, לברך אותו ליומולדת שלו, לקבל ממנו את החתימה שבלעדיה אי-אפשר, וגם לתת לו מתנה: תמי היא ציירת חובבת שמנבאים לה עתיד באמנות, והיא ציירה את סול, ככה, על פי זכרון של אוהבת. כשכל זה נגמר וסול חזר הביתה, ישבה תמי וכתבה את רשמיה האישיים מאוד מסול. היא שלחה את היצירה לעתון אנגלי העוסק בכוכבי-טלוויזיה וקיבלה שכר-סופרים, הלוואי עלי.

אחריכך היא התחילה להציף אותו במכתבים כששני מוטואים חוזרים בהם. האחד, עד כמה היא אוהבת אותו והשני, כמה היא רוצה לשחק לצידו בסרט. התשובות שהגיעו היו מנומסות, אולם תמי רואה בהן את התגשמות חלומותיה. כאשר סול יבוא שוב לארץ שלנו, היא תפגש איתו, וכמו שאני מכירה אותה, היא גם תשתתף באחד מסרטיו, ואז היא תגיד לכל החברות הצעירות שלה, שיש להם סתם חברים בתנועה: "צוחק מי שצוחק אחרון".

תמי נדיר ורדיווד סול מועדון המעריצים

אורלי ברכה חד וחלק

לצמרת לקח הרבה יותר זמן מכפי שיש לי הרושם שיקח המאבק של ברכה. יש עוד הבדל קטן אחד. חידה עזבה אותנו לטובת ארצות-הברית, ומאותתת משם כי היא עומדת להישאר ביבשת הרחוקה עד שיגיע המזל ויתפוס אותה גם שם, והאמינו לי, זה עלול לקחת הרבה זמן. ברכה ערכה מסע קצר באמריקה, באה, ראתה, ניצחה ושבה הביתה. אורלי ברכה זכתה במקום ראשון באיון תחרות של איזה שבועון והפרס היה נסי-עקרה. הנסיעה הקצרה הפכה להצי-לחה, וכאשר היא חזרה במלוא אורך רגליה לארץ, כבר היתה מוצפת, למרות המיתון, בהצעות לצילומי-פרסומת ולסרטים. מה שנוגע לצילומים, אפשר לראות אותה מציצה מכל עתון ומכל ישבן של אוטו-בוס. מה שנוגע לסרטים, היא נחטפה עלידי שרון הראל ואבי נשר לסרטם החדש.

כל זה יכול היה להיות מצויין לולא איתן. תשאלו מי זה איתן? הוא בעל מילקבר ונמנה על השמנת החדשה של החברה הישראלית. למרות שהוא רק בן 25 הוא כבר מוכר גלירות ומילקשייקים בנווה-אביבים. עד היתה אורלי שלו מפורסמת ומצליחה, היא היתה באמת שלו. אחרי שבאה ההצלחה, בא גם הפירוד. אז יש לי סיפור בשביל איתן. אל תצט-ער, אני כבר ראיתי הרבה כאלה. עוד מעט קט יסתיים העניין הזה עם המצלמות והמחזורים העשירים והסרטים והיא תחזור אליך כמו בובלה. השאלה היא רק אם זו תהיה אותה אורלי שאהבת ואם אורלי החדשה תתאים לך.

לסחוב בחורים מהארץ

יש אנשים שפשוט רוצים חופש. חופש מהעבודה, חופש מהחברה, חופש מהחבר, חופש מהבית וחופש מהסביבה הקרובה. ויש אנשים אחרים שלא נתונים להם את החופש הזה.

שמעו נא מה קרה לה לגילת אנקורי, שחקנית בלונדית וחתיכה, שהתפרסמה ב-חודשים האחרונים אחרי שכיכבה בסרט נישואין נוסח תל-אביב. היא המתינה קצת אחרי שהסתיימו הצילומים, כדי לראות איך הסרט מצליח אצל הקהל, ראתה כי טוב וארזה את המיוודות.

לגילת קל לנסוע. יש לה הורים אוהבים בארצות-הברית של אמריקה, והיא חוסכת לה ככה דמי מלון. חוף-מוה, מי לא מת' גענע לאוכל של אמא, אפילו אם האוכל הזה הוא מארוחות-מוכנות סטייל אמריקה? גילת קמה ונסעה והודיעה לכל מי ש-מעוניין לדעת שהיא תבלה בניכר לפחות ארבעה חודשים. אחד מאלה שהיו מעוניינים לדעת, היה החבר-הקבוע של גילת, אמרגן צעיר ושפתני בשם אבי אלדר. אבי קיבל בהבנה רבה את הצורך הנפשי העמוק של גילת להפגש לתקופה כה ארוכה. השניים הבטיחו לשמור נאמנות זה לזה, לשלוח גלויות ואולי לפעמים להרים טלפון טראנס-אטלנטי.

עבר לו שבוע ואבי הרגיש לפתע כי משהו לוחץ לו על הלבי. עבר עוד שבוע ואבי הרגיש שהוא לא יכול לעמוד במבהן הזה. מה קורה עם הלבי של גילת, אני לא בדיק יודעת יען כי היא רחוקה רחוקה. במקום ללכת לעשות א.ק.ג. ולבי דוק מה קורה עם הלבי שלו, מהבחינה הרפואית, הלך אבי למישרד אר-על, הוא רכש כרטיס הלוו-ישוב לגניוורק, והפלא ופלא: מועד החזרה הוא אותו מועד של גילת.

אז מה שאני רוצה לאמר לכם. שכל הכבוד לבחור הזה. לא עבודה, לא עסקים, לא שיחות-רציניות על השיבות הסרידה-המונית. הוא פשוט קם ונוסע לו לאתו-בתו. מפתיע אותה ואת הוריה, ולא משאיר שום דבר ליד המיקרה. אם זה לא אהבה, אז מה זה כן אהבה?

גילת אנקורי אהבה במקום עבודה